म्रयोगा (म्रये + गा) adj. voran gehend Vor. 26, 66. 67. कृोता यत्तदापुमये-गाम् Âçv. Ça. 8, 5. 10.

अग्रेर्गे (अग्रे -- गू) adj. voran gehend P.6,4,40, Vårtt. 2.3. Uṇ.2,67. H. 498, Sch. देवीरापा अग्रेगुव: VS.1,12. ता (आप:) यत्समुद्रं गच्क्ति तेनाग्रे-गृव: ÇAT. Ba.1,1,2,7.

म्र्योगी (म्र्ये + नी) m. Anführer VS.6,2.

श्रयंत्रम् (श्रय + इत्रन्) adj. f. ेत्र्री voran gehend: मृन्द्रायेत्रं रे भुवेन-स्य गोपा: AV.12,1,57.

स्प्रीद्धिषु (स्रप्रे + दिधिषु) 1) m. ein Mann aus einer der drei ersten Kasten, dessen Frau schon früher verheirathet war, während er bis dahin ledig war AK.2,6,4,23. H. 525. (ंपू). — 2) f. ंदिधिषू eine jüngere verheirathete Schwester, deren ältere Schwester noch ledig ist: स्राधिष्प्रति: (am Ende eines Çloka) M.3,160. Lokakshi bei Kull. zu M.3,160: उग्रेष्ठायां पच्चनूलायां कन्यायामुक्ति उनुता। सा चाप्रदिधिषूर्भता wird in den Sch. zu H. 525. Manu zugeschrieben. Devala im ÇKDR.: उग्रेष्ठायां विद्यमानायां कन्यायामुक्ति उनुता। सा चाप्रदिधिषुर्भया पूर्वा च दि-धिष्: स्मृता।।

अग्रेपाँ (अग्रे + पा) adj. zuerst trinkend: ते श्रेप्रेपा क्रेमेवा मन्द्रमानाः RV. 4,34,10.7.

म्रियेपूँ (स्रये + पू adj.) adj. voran, zuerst trinkend: देवीरापा म्रियेगुवा म्रियेपुव: vs.1,12. ता (म्रापः) पत्प्रथमाः सामस्य राज्ञा भत्तपत्ति तेनायेपुवः ÇAT. BB. 1,1,2,7.

म्रग्रेस् (म्रग्रे + स्र् adj. von ध्रम्) adj. P. 6, 4, 40, V årtt. 2.3.

म्रग्रेवण (म्रग्रे + वन) n. gaņa राजदत्तादि und P. 8, 4, 4. Waldrand Çab-

स्रग्रेवर्षे (स्रग्रे + वध) adj. treffend was vor Einem steht VS.16,40. स्रग्रेस χ (स्र्पे + स χ) adj. f. ξ P.3,2,18. 1) voran gehend AK.2,8,2,40. H.498. - 2) vorzüglich H.1438.

म्रग्रेसिश्क (म्रग्रे + सिश्का) adj. voran gehend TRIK. 2,8,50.

श्रमीपक्रण (श्रम → उपक्रण) n. die erste, wichtigste Herbeischaffung; s. d. folg. Art.

म्रग्रीपक्रणीय (von म्रग्रीपक्रणा) adj. bezüglich auf das, was zuerst herbeizuschaffen ist Suga. 1,14,16.

र्सेट्य (von स्रग्र) P.4,4,116 (vedisch), gaṇa शाखादि (स्रग्रे), Vop.7,15.
1) adj. f. स्ना. a) auf der Oberstäche besindlich: सर्वरसाय्ये मएउम् H.396. (vgl. AK.2,9,49: सर्वरसाये मएउम्). — b) an der Spitze stehend, vorzüglich, ausgezeichnet AK.3,2,7. H. 1439. VS. 16,30. स्रग्रें (Ат. Вв. 2,4,8,13. Ван. Ав. Uр. 4,4,18. М.3,255. 4,230. 8,10. Вада. 3,46. तत्र पूजामवाप्याम् В. 1,9,54. वागिभ्रप्याभिर्मितुष्टाव वे सुरा Viçv. 12,25. इक्त्रयो कीर्तिमान्नीति М.5,166. दश्यते वय्याया (scharf) बुद्धा सूर्त्मया सूर्मद्शिभिः Катнор. 3,12. स्रग्यो मध्यो जयन्यश्च М.12,30. स्रधमा मध्यमाया च 12,41. In Verbindung mit einem gen. oder am Ende eines Comp. der erste, beste, vorzüglichste: सर्वेषां धनजातानामाद्रीताय्यमयज्ञः М.9,114. तद्धायं सर्वविद्यानाम् 12,85. स्र्याक् पुत्रिणामय्यः jetzt bin ich der glücklichste der Väter Vika.152. दिजाय्य der erste unter den zweimal Geborenen, ein Brahman M.3,35.74. 183. 11,3. धनुर्धराय्य Daaup.7,12. गुणाय्य = सह्य Ragh.3,27. Mit einem icc. ausgezeichnet,

erfahren in einer Sache: ऋग्यः सर्वेषु वेदेषु M. 3,184. Jién. 1, 219. R. 1, 12,15. — 2) m. ein älterer Bruder Raman. zu AK. im ÇKDs. — Vgl. ऋग्रिय und ऋग्रीय.

मुर्चै 1) adj. schlimm, gefährlich: मुघा वृक्ते: R.V. 1, 42, 2. सम्पर्शसम्भ्यप्रम् 7,104, 2. = म्रघानि विख्ते उस्य gaṇa म्रश्मादि. — 2) n. a) Uebel,
Gefahr, Schaden (ट्यसन Wils. passion) AK. 3, 4, 28. H. an. 2, 52. Med.
gh.1. Vaié. beim Sch. zu Kir. 6, 45. und Çiç. 4, 37. मर्प नः शामुचद्यम्
R.V. 1, 97, 1. विद् देवा म्रघानामादित्यासा म्रपाकृतिम् 8, 47, 2. vgl. 1.5. 17,
14. A.V. 10, 1, 5. — b) Sünde AK. 1, 1, 4, 1. 3, 4, 4, 28. Trik. 1, 2, 7. H. 1381.
an. 2, 52. Med. gh. 1. Vaié. a. a. O. म्रघं स केवलं मुङ्के यः पचत्यात्मकारपाति M. 3, 118. मुझते ते लघं पापा ये पचल्यात्मकार्गात् Bhac. 3, 13. उपद्धतमदीघेन नात्मानमवबुध्यसे R. 2, 7, 13. — c) Unreinheit, der Zustand
einer verunreinigten Person: म्रनुक्त्याद्यं त्र्यक्म् M. 5, 63. न राज्ञामघदेखा उस्ति व्रतिना न च सित्रिणाम् 5, 93. न वर्धयेद्घाकृति 5, 84. Kull.:
म्रघ = म्रशीच. — d) Schmerz AK. 3, 4, 28. H. an. 2, 52. Med. gh. 1. Vaié.
a. a. O. — Vgl. म्रक्स्, म्रङ्गस्.

श्रवकृत (श्रव + कृत् adj.) adj. Uebles thuend, Schaden zufügend: श्रव-मेस्त्ववृक्त AV.10,1,5.

됬되지 (3. 뒷 + 되지) adj. nicht dick, flüssig H. 406.

श्रधमर्षण (श्रध + मर्षण) sündenvergebend 1) m. f. n. Name eines Gebetes AK. 2, 7, 47. H. 844. यथा समिधः ऋतुराद्वीयापानीदनः। तथाधमर्षणं सूक्तं सर्वपापापनीदनम् M. 11, 260. 259. Jiák. 3, 302. — 2) m. N. pr. ein Sohn des Madhukkhandas, Verfasser von RV. 10, 190, welches Sükta wohl das श्रधमर्षण ist. याज्ञवलकाधमर्षणाः Nachkommen Viç vamitra's, HABIV. 1466. Âçv. Ça. 12, 14.

श्रघमार (श्रघ + मार) adj. schlimmen Tod bringend: युना मृत्युर्रघमारी निर्म्थ: AV.6,93,1.

श्रवप् (denom. von श्रव) श्रवैपति sündigen Dnir. 35,84. — Vgl. श्रवाप् श्रव स्व स्व स्व क्षेत्र क्षेत

म्रधल (? von म्रध) adj. schlimm: मृत्योर्धे म्रधला द्वतास्तेभ्यं र्नान्प्रति नयामि AV.8,8,10.

श्रुवंत्रत् (von श्रघ) adj. mit Schuld beladen. Voc. श्रघवन् oder श्रघोस् P. 8, 3, 1, Vårtt. 2. Vop. 3, 149. Euphonische Regeln P. 8, 3, 17—20.22. Vop. 2, 49.50.

श्चर्यविष (श्रद्य + विष) adj. f. श्रा gefährliches Gift führend, sehr giftig: श्वद्यविषा प्राकृ: Av. 5,18,3. 6,93,2.

श्रवेशंस (श्रव + शंस) adj. böswillig, bösartig: वर्तपतं वधमुघशंसाय १. v. 7,104, 4. 1,42, 4. 6,75,10. 10,185,2. u. s. w. श्रपाघशंसं नुद्तामरातिम् Тант. Вв. 3,1,4, 4. 2,8. Erscheint Naige. 8,24. unter den स्ताननामानि. — Vgl. श्रवशंसिन.

म्रघशंसकृ (म्रघशंस + कृन् adj.) adj. die Bösen vernichtend RV.9,24, 17.61,19.

म्रघशंसिन् (म्रघ → शंसिन्) adj. = म्रघशंस oder die vollbrachte Schuld berichtend: वच: क्रूरं मेथाक्तमघशंसिना DAç. 2,19.

म्रघलार अध-+कार) m. der schlimme Räuber, das Haupt der Räuber: मैंथा माट्यधकार्श्य न SV. II, 9,3,6,1. द्वालेपामधकारा विविद्ध: AV. 6,66, 1.